

F

ADD	1242.521
datum	25 JULI 1975
CO	
b. /	d. _____

F

Korte beschouwing over de Zuidmolukkers in Nederland.

I. ALGEMEEN.

De ruim 33.000 personen tellende Molukse gemeenschap in Nederland kan globaal verdeeld worden in:

- a. een groep - bestaande uit talrijke organisaties- die ijvert voor de erkenning van de op 25-4-1950 op de Molukken geproclameerde Republiek der Zuidmolukkers (Republik Maluku Selatan = R.M.S.)
- b. een groep die pro-indonesisch georiënteerd is.

II. R.M.S.-organisaties.

De belangrijkste organisaties die de RMS-gedachte propageren zijn de volgende:

1. Badan Persatuan Rakjat Maluku Selatan (B.P.R.M.S., eenheids-organisatie van het Zuidmolukse volk).
Ca. 60% van de R.M.S.'ers behoort tot deze organisatie, die Ir.J.A.MANUSAMA beschouwt als de "president" in ballingschap van de R.M.S.
Deze organisatie richt haar politieke activiteit in de eerste plaats op Nederland en de Nederlandse Regering. Vooral de laatste jaren worden ook activiteiten ontplooid gericht ter verkrijging van internationale bekendheid en politieke steun. Met het voeren van deze activiteit is de U.N.A.S.I. (United Nations Association of the Spice Islands) belast, die regelmatig bijeenkomsten van de World Federation of United Nations Associations (W.F.U.N.A.) bezoekt.

De Badan Persatuan R.M.S. heeft een landelijk vertakte ordedienst, genaamd Korps PENDJAGAAN KEAMANAN.

Deze ordedienst heeft tot taak het handhaven van rust en orde in de verschillende woonconcentraties en bij manifestaties, alsmede de "beveiliging" van de leiders van de organisatie.

De B.P.R.M.S heeft voorts een politieke jongerenorganisatie, Pemuda Masjarakat R.M.S. (= de jongeren van het R.M.S.-volk).

Deze jongerenorganisatie is voorstander van een radicale politiek en stelt zich daarbij intern zeer kritisch op t.o.v. het meer gematigde beleid van "President" MANUSAMA.

2. "Missi Militer".

Deze organisatie erkent "Generaal" I.J.TAMAELA als "president" van de R.M.S.

De activiteit van deze organisatie richt zich in hoofdzaak op het verkrijgen van internationale politieke steun.

In dit verband worden door "President" TAMAELA en zijn "Minister van Buitenlandse Zaken", Mej. Pelpina SAHUREKA, in de Verenigde Staten propaganda-acties gevoerd om steun te verkrijgen van de delegaties bij de Verenigde Naties.

In Nederland ontplooit deze groepering betrekkelijk weinig activiteit.

De Missi Militer heeft evenals de B.P.R.M.S. een ordedienst, nl. de zogenaamde commando's.

3. Naast deze twee grote organisaties bestaan talloze, aanzienlijk kleinere, splinterorganisaties, o.m. van Zuidmolukse studenten.

Een van deze splinterorganisaties (enige tientallen leden) is de Kemauan Pemuda Maluku Selatan Merdeka (de K.P.M.S.M. = de wens van de vrije Zuidmolukse jongeren), die zich ook wel het Zuidmolukse Bevrijdingsfront noemt.

De K.P.M.S.M. zet zich af tegen de, volgens haar, negatieve resultaten en het passieve beleid van leiders als MANUSAMA en TAMAELA en tracht langs andere wegen erkenning van de R.M.S. te bewerkstelligen. Hierbij mogen gewelddadige acties niet worden uitgesloten. De K.P.M.S.M. streeft naar de vestiging van een socialistische republiek.

III. Pro-Indonesisch georiënteerde groeperingen.

1. Angkatan Pemuda Indonesia Maluku (A.P.I.M.)

(lett. front van Indonesische jongeren van Molukse origine).

Deze in 1972 opgerichte organisatie streefde sociale, culturele en recreatieve doeleinden na. de A.P.I.M. was voor de R.M.S.-beweging onaanvaardbaar vanwege de duidelijke binding die er met de Indonesische ambassade bestond.

De A.P.I.M. en de R.M.S.-groeperingen beschuldigden elkaar, in vele gevallen niet zonder reden, over en weer van provocatie en agressie. Aan beide zijden werd inderdaad meermalen provocerend opgetreden, hetgeen dikwijls heeft geleid tot gewelddadigheden.

De laatste maanden doet de A.P.I.M. nog slechts sporadisch van zich spreken.

2. Rukun Maluku.

Deze organisatie ijvert ervoor door de Nederlandse regering te worden betrokken in het overleg over het ten aanzien van de Molukkers te voeren beleid, met name t.a.v. de repatriëring naar de Molukken.

De verschillende R.M.S.-organisaties reageerden afwijzend op de oprichting van Rukun Maluku, die zij beschouwen als een voortzetting, zij het onder een andere naam, van de A.P.I.M.

IV. Uitingen van de controverse tussen R.M.S.-leden en pro R.I.-leden.

De meest spectaculaire uitingen van deze controverse zijn:

a. De actie Almelo op 12-4-1974.

Enige leden van de A.P.I.M. (zie pt.3.1) voerden op genoemde datum een gewapende overval uit op de Molukse R.M.S.-woonwijk in Almelo. Aanleiding hiertoe was een vechtpartij die enige dagen tevoren was ontstaan toen één der overvallers in een openbare gelegenheid door R.M.S.-aanhangers uit Almelo met een vuurwapen werd bedreigd.

b. Acties Amsterdam in april 1974.

Jongeren van de Pemuda Masjarakat pleegden een inbraak in de woning van de Indonesische Consul in Amsterdam, met als doel deze te gijzelen. Daar de Consul en zijn gezin niet thuis waren, mislukte deze actie.

Vervolgens werd in de nacht van 25 op 26 april 1974 brand gesticht in het kantoor van de Garuda Indonesian Airways, vermoedelijk eveneens door Pemuda Masjarakat-jongeren gepleegd.

c. Wapendiefstal uit kazerne Breda.

Eind april 1974 is uit een kazerne in Breda een hoeveelheid wapens en munitie ontvreemd door jongeren, met als doel deze te gebruiken als verdediging tegen de A.P.I.M. De wapens zijn later teruggevonden, terwijl de daders zijn gearresteerd.

V. Herdenkingen.

De R.M.S.'ers herdenken op verschillende data gebeurtenissen, welke emotionele reacties te weeg kunnen brengen.

1. 12 april Op deze dag herdenkt de R.M.S. dat hun eerste "president" Dr.SOUMOKIL, in 1966 na een proces voor een Indonesische krijgsraad werd geëxecuteerd.
2. 25 april Herdenking van de proclamatie (1950) van de Republiek Maluku Selatan (R.M.S.)

3. 17 augustus Proclamatie van de Republiek Indonesia.
4. 27 december Overdracht in 1949 van de soevereiniteit over Nederlands-Indië door Nederland aan Indonesië, wat de aanhangers van de R.M.S. beschouwen als het begin van de ontwikkelingen die geleid hebben tot de proclamatie van de R.M.S. op 25 april 1950.

NOOT: Op 27 december 1974 j.l. culmineerde deze herdenking in een gewelddadige korte bezetting van het Vredespaleis en deden zich rond de Indonesische ambassade ernstige ongeregeldeheden voor tussen politie en betogende Zuidmolukkers.

VI. Viering 25ste verjaardag van de R.M.S.-proclamatie op 25 april 1975.

Zowel de Badan Persatuan en de Pemuda Masjarakat als de TAMAELA-groepering herdenken de 25ste verjaardag van de R.M.S.-proclamatie op 25 april 1975.

Van de TAMAELA-groepering is slechts bekend dat ze een bijeenkomst hebben in Nijmegen, gevolgd door een feestavond, terwijl de MANUSAMA-aanhangers o.a. een bijeenkomst hebben in de Houtrusthallen in Den Haag.

Eén van de programmapunten van de MANUSAMA-aanhangers was een demonstratieve mars door Den Haag. Het Haagse Gemeente bestuur weigerde echter een vergunning te verlenen voor deze mars, welke weigering harde acties tot gevolg zou kunnen hebben van de zijde der Zuidmolukkers.

VII. Radicalisering.

Radicale jongeren spreken met toenemende bewondering over de terreur-acties welke de Palestijnen hebben gevoerd. Met als resultaat dat Yasser ARAFAT, aan het hoofd van een Palestijnse delegatie, in november 1974 een toespraak mocht houden tot de Algemene Vergadering der Verenigde Naties.

Zij hebben er bij de leiders op aangedrongen soortgelijke acties in overweging te nemen, waarop echter tot nu toe afwijzend is gereageerd.

Ondanks dat hebben Pemuda Masjarakat-jongeren in november 1974 op verschillende plaatsen in Nederland opzettelijke vertragingen in het spoorwegverkeer veroorzaakt door aan de noodrem te trekken.

23 april 1975.